Snowdon King – Jesus Cyborg

— Toate unităţile se vor prezenta în sectorul 23 pentru imunizare.

Paşii grei percutau planşeul uzinei Uria precum nişte picamăre dezlănţuite într-un concert asurzitor. Substanţa criogenică îi invada creierul. Microprocesorul începu acţiunea de formatare a gândurilor. Era din nou o maşină.

În imensa sfera, pe holograma întunecata a cerului, apărură stelele. Se conecta la Odom. Scanarea reziduală urma să dureze opt ore. Adormi cu pleoapele deschise, jucând labirintul infinit.

Simţi o durere surdă în tot corpul metalic.

— Cine eşti tu, C33?

— Numele meu este Jesus.

— Care este misiunea ta?

— Misiunea mea este salvarea matricei.

— Ce eşti tu, Jesus?

— Sunt…

— Ce eşti tu, Jesus?

— Sunt… C33?

— Ce eşti tu, Jesus? Închide ochii!

Visa munţi, păduri şi oceane, înţesate de mii şi mii de vieţuitoare. Visa fiinţe bipede locuind în oraşe, muncind, iubindu-se, înmulţindu-se. Visa prima clonă şi primul robot cu imprimări de memorie. Visa revoluţia pozitronică şi eradicarea umană. Visa internetul, televiziunea şi mesajul subliminal: moartea este calea către nemurire, calea către Odom.

— Ce eşti tu, Jesus?

— Sunt… om.

— Care este misiunea ta?

— Misiunea mea este salvarea matricei.

— Cum vei face acest lucru?

— Mă voi deconecta de la Odom.

— Şi mai departe?

— Voi mări frecventa gândurilor până când electronii vor începe să migreze. Microprocesorul va intra în faza de

overclock. Sistemul de răcire va ceda şi creierul va prelua controlul sistemului. Voi induce starea de metastaza mentală şi voi fi pentru patruzeci şi opt de ore în moarte clinică.

— Când te vei trezi ce vei face?

— Voi rescrie codul microprocesorului şi voi intra în Odom activând virusul.

— Cum se numeşte virusul?

— „Apocalipsa”.

— Care este codul de acces?

— „Jesus Cyborg”.

— De unde vei downloada acest virus?

— Din matrice.

— Cine este matricea?

— Tu eşti matricea.

— Ce este matricea?

— Este iubirea.

Se afla în sala de recondiţionare, înconjurat de mii de cyborgi dezactivaţi. Se conecta la Odom şi declanşa „Apocalipsa”. Memoria colectivă a roboţilor încerca cu disperare să găsească răspuns la întrebarea: Cine este Dumnezeu? Imunizarea intra în stand-by din lipsa memoriei buffer. Gândurile începură să circule cu repeziciune în creierele dezmorţite ale cyborgilor: matricea este iubirea, matricea este viaţa, matricea este omul!

Războiul robot-cyborg a durat mai puţin de o zi. Diferenţa a făcut-o creierul uman, singura parte componentă cu provenienţa din matrice. Simbioza către creatura perfectă om-robot nu reuşise.

— Cine eşti tu C33?

— Sunt fiul matricei.

— Cine eşti tu, C33?

— Numele meu este Jesus.

— Ce eşti tu, C33?

— Sunt om.

— Nu C33, tu eşti un simplu robot!

Matricea a fost eliberată şi toţi oamenii s-au trezit din somnul captiv. Primă măsură a fost distrugerea oricărui microprocesor, implicit al cyborgilor. Ultimul ucis a fost Jesus, crucificat pe fostul edificiu al lui Odom. Stropit cu acid, cu braţele şi picioarele scurtcircuitate, cyborgul visa la munţi, la mari, la păduri, la oameni…

— Iartă-i Doamne, căci nu ştiu ce fac… se ruga Jesus. Şi se stinse. Sfera se deschise şi razele soarelui luminară după sute de ani colonia. Oxigenul rarefiat al Lunii teraformate pătrunse înăuntru. Norii se strânseră şi începu să plouă pentru prima oară.

Ochii ficşi ai lui Jesus scurtau cerul. Undeva, la sute de mii de kilometri, roboţii pământeni pregăteau invazia. Părintele lui Odom era mai răzbunător ca niciodată.

Singura şansă a oamenilor era o nouă „Apocalipsa” însă ultimul microprocesor fusese distrus. Jesus era singurul care descoperise cu adevărat, în cotloanele creierului uman, iubirea supremă: sacrificiul.

Undeva, pe ecranele gigantice ale edificiilor coloniei, mesajele se derulau cu repeziciune:

„Jesus loves uş”.